

O rozkrzewiania charyzmatu Wspólnoty Kapłańskiej JEZUS CARITAS Wrzesień 2022

«Wy płyn na głębię i zarzućcie sieci na połów!» (Łk 5,4)

Drodzy Współbracia

Kanonizacja Brata Karola de Foucauld

Kanonizacja Brata Karola odbyła się w Rzymie 15 maja 2022 r. i stała się dla wszystkich, którzy uczestniczyli w tym wydarzeniu, wspaniałym doświadczeniem. Często można było usłyszeć, że kanonizacja, dla duchowej rodziny Brata Karola, jest wielkim darem. Ale znacznie czymś więcej dla naszego życia jest jego duchowa droga Brata Karola i jego charyzmat. To wspaniałe dary, nie tylko dla wspólnot żyjących w nurcie duchowości Brata Karola, ale dla całego Kościoła. Dar charyzmatu Brata Karola nie zmienia się przez kanonizację, ani nie ulega pomóżeniu, ale zostaje wyniesiony na światło dzienne i oficjalnie uznany przez Kościół.

Jesteśmy przekonani, że przynależność do naszej społeczności jest wyjątkowa, a cechy duchowości Brata Karola mogą stanowić solidne wsparcie dla naszej posługi kapłańskiej i kształtować ją w wartościowy sposób. Może niektórzy z nas przestaliby już być kapłanami, gdyby nie odkryli i nie doświadczyli Wspólnoty Kapłańskiej Jezusa Caritas.

Dzielić się naszym charyzmatem

Z tego przekonania pragniemy zaczerpnąć i nadać naszej kapłańskiej wspólnotcie nowego rozmachu, zwłaszcza w miejscach i krajach, w których nie ma wspólnot kapłańskich. Dzielić się naszym charyzmatem pragniemy przyczynić się do ich powstania i rozwoju poprzez świadectwo życia w żywym kontakcie ze Słowem Bożym, jako jednym z najważniejszych źródeł naszej duchowości, jak również pielęgnowaniem osobistej adoracji uwielbienia, jako urzeczywistniania się elementu kontemplacji w naszej kapłańskiej egzystencji i wreszcie w prostym stylu życia, aby nie tracić kontaktu z biednymi.

Dlatego, drodzy bracia, prosimy was o intensywną refleksję, indywidualnie i w waszych wspólnotach: Jakie widzicie możliwości dla dzielenia się charyzmatem naszej wspólnoty kapłańskiej? Czy w waszym kraju są regiony albo kraje sąsiednie, w których szczególnie możemy zaproponować charyzmat naszej wspólnoty kapłańskiej?

W łączności z naszą duchową rodziną

U początku naszej kapłańskiej wspólnoty są Małe Siostry i Mali Bracia. Ich wówczas nowy sposób życia Ewangelią zafascynował wielu księży. Ci księża nie chcieli zostać zakonnikami, ale pragnęli dalej pełnić swoją posługę jako księży diecezjalni, ale równocześnie chcieli żyć trochę charyzmatem Brata Karola. I tak w latach 50. XX wieku powstała we Francji

wspólnota księży, początkowo nazywana *Unio sacerdotalis*, a później określona jako Wspólnota Kapłańska Jezus Caritas.

Refleksja nad początkami naszej wspólnoty może dziś być dla nas pomocna. Dla rozwoju naszej wspólnoty ważnym pozostaje pielęgnowanie współpracy ze wspólnotami Małych Sióstr i Braci. Ich styl życia pozostaje dla nas i dziś cenną inspiracją. W Rzymie na spotkaniu odpowiedzialnych za rodzinę duchową Brata Karola zauważyliśmy coś jeszcze: w wielu krajach istnieją gałęzie rodziny duchowej, zwłaszcza wspólnoty świeckie, ale brak jest wspólnot kapłańskich. Warto spróbować podzielić się charyzmatem naszej wspólnoty w tych krajach, gdzie jesteśmy jeszcze nieobecni.

Jak można to konkretnie zrealizować?

Ważne wydają nam się tutaj trzy aspekty:

1. Faza przygotowania

Pierwsze pytanie brzmi: czy naprawdę jestem przekonany, że to jest dobre, że ktoś pozna wspólnotę kapłańską i dołączy do niej? Czy czegoś zabraknie, gdy ktoś nie pozna kapłańskiej wspólnoty Jezus Caritas? Tam, gdzie tego przekonania brakuje, nie zachodzi potrzeba aby podejmować inicjatywy poszerzania wspólnoty księży. To przekonanie musi dzielić kilku księży, a wtedy „projekt misyjny” nie jest już sprawą jednostki, ale staje się troską małej grupy. Kolejnym ważnym elementem przygotowań jest poszukiwanie kontaktów z potencjalnymi zainteresowanymi, którzy zechcieliby dołączyć do kapłańskiej wspólnoty. To jest prawdopodobnie jedno z najtrudniejszych zadań, znaleźć grupę księży, gotowych dołączyć do wspólnoty kapłańskiej w duchu Brata Karola. Wreszcie do istoty fazy przygotowania należy modlitwa w intencji powodzenia działań misyjnych, ukierunkowanych na „zdobycie” nowych członków. Jesteśmy przekonani, że zwłaszcza starsi księża z naszych wspólnot z przyjemnością przejmą posługę modlitewną w tej intencji.

2. Faza realizacji

Najbardziej odpowiednim środkiem dla realizacji podjętego zadania wydaje się tydzień z Bratem Karolem. W tym czasie powinny być podjęte koniecznie dwa tematy: a) prezentacja biografii Karola de Foucauld; b) prezentacja Wspólnoty Kapłańskiej Jezus Caritas. Ten czas, podobnie jak czas kiedy odprawiamy rekolekcje, powinien być zanurzony w atmosferze modlitwy.

3. Faza kontynuacji

Tak jak każda nowo posadzona roślina wymaga pielęgnacji, tak samo dzieje się z nowo założoną wspólnotą. Potrzebuje ona wsparcia, aby móc stanąć na własnych nogach. Tu jako ważna jawi się integracja nowej wspólnoty z innymi wspólnotami kapłańskimi na poziomie lokalnym (diecezjalnym), krajowym i międzynarodowym, ale przede wszystkim ważny jest kontakt i wymiana z doświadczonymi księżmi. Konkretna forma tego „mentoringu” będzie bardzo różna i zależy od konkretnych okoliczności i osób. Wydaje nam się, że ważna jest jakaś forma towarzyszenia nowej wspólnoty już od samego początku.

Drodzy bracia, wiemy, że wszelkie próby podejmowane w kierunku ożywienia naszych wspólnota kapłańskich Jezus Caritas czy tworzenia nowych wspólnot nie są łatwe. Ale uważamy je za ważne i wydaje nam się, że teraz, po kanonizacji Brata Karola, jest na to odpowiedni moment.

Dlatego bardzo Was zachęcamy do podejmowania różnych, w zależności od kraju, inicjatyw zmierzających w tym kierunku. Szczególnie prosimy odpowiedzialnych krajowych i kontynentalnych, aby omówili treść tego listu wspólnie z braćmi na kolejnym spotkaniu. Prosimy również o informowanie nas o wszelkich krokach podjętych w tym kierunku. Może mamy możliwości, aby Was wesprzeć.

Życzymy Wam odwagi i zaufania w Waszej ważnej posłudze

Międzynarodowa Rada Odpowiedzialnych
Eric, Honoré, Fernando i Matthias